

A LA MESA DEL PARLAMENT

PROPOSTA DE REFERÈNDUM D'INICIATIVA POPULAR SOBRE LA INDEPENDÈNCIA DE LA NACIÓ CATALANA.

Estableix la Llei de Consultes Populars per via de referèndum (LCPR):

“ARTICLE 7. DOCUMENTACIÓ QUE HA D'ACOMPANYAR LA PROPOSTA DE CONSULTA

La proposta de consulta popular s'ha d'acompanyar amb la documentació següent:

a) El text de la pregunta, formulada de manera clara, succinta i inequívoca. Amb l'objectiu d'obtenir un resultat clar de la consulta, el text ha de demanar als votants que escullin entre diferents opcions o entre el sí i el no.

b) Una memòria explicativa de les raons que fan convenient la consulta popular i l'àmbit competencial d'aquesta.”

En compliment d'aquesta norma, es proposa referèndum sobre la independència de la Nació catalana en els següents termes:

PRIMER.- TEXT DE LA PREGUNTA.

La formulació clara, succinta i inequívoca de la pregunta que es proposa sotmetre a referèndum és:

“Per tal que el Parlament de Catalunya porti a terme les iniciatives necessàries per fer efectiva la voluntat popular, ¿Està d'acord que la Nació Catalana esdevingui un Estat de dret, independent, democràtic i social integrat en la Unió Europea?”

Els votants hauran d'escollir entre el sí i el no.

SEGON.- MEMÒRIA EXPLICATIVA.

1.- RAONS QUE FAN CONVENIENT LA CONSULTA POPULAR PER VIA DE REFERÈNDUM SOBRE LA INDEPENDÈNCIA DE LA NACIÓ CATALANA.

El poble de Catalunya s'ha caracteritzat des de sempre pel seu anhel de llibertat plena. Així ens ho recordava sempre el President Lluís Companys: “Catalunya i la llibertat són una mateixa cosa”. Catalunya ha estat terra de llibertat i vol continuar sent la terra de la llibertat, d'homes i dones lliures que, sense restriccions, puguin exercir tots els drets fonamentals, inclòs el dret de decidir.

El 13 de setembre de 2009, una nova mostra d'aquest anhel de llibertat es va produir al nostre país. Els ciutadans d'Arenys de Munt van votar en una consulta ciutadana que plantejava la següent pregunta: “Està d'acord que Catalunya esdevingui un Estat de dret, independent, democràtic i social integrat

en la Unió Europea?”. El 41.09 % dels 6.500 ciutadans amb dret a vot (tots els empadronats al municipi majors de 16 anys) van participar en la consulta.

L'endemà d'aquesta consulta, desenes de milers de ciutadans i ciutadanes de centenars de municipis d'arreu de Catalunya es van començar a organitzar per celebrar una consulta similar en el seu municipi. I a data d'avui, ja són 462 els municipis que han convocat i celebrat una consulta popular sobre la independència de la nació catalana, i en els propers mesos se n'hi afegiran més, inclosa la capital del país, Barcelona, que celebrarà la consulta el 10 d'abril de 2011.

La participació global en els 462 municipis que han celebrat la consulta ha estat del 21% dels ciutadans amb dret a vot (empadronats majors de 16 anys) i del 23,5% dels ciutadans que integren el cens electoral en les eleccions habituals. 486.589 persones han participat en la consulta en les tres onades que han tingut lloc fins a la data (13 de desembre de 2009, 28 de febrer de 2010 i 25 d'abril de 2010). Aquesta xifra equival a un percentatge proper al 7% de la població de Catalunya, que duplica i sobrepassa clarament el suport del 3% de població que caldria per tirar endavant la iniciativa popular que aquí impulsem.

Aquestes xifres evidencien per si soles l'interès que aquesta qüestió suscita en la ciutadania catalana. Es tracta doncs d'una qüestió política de transcendència especial per a la ciutadania, tal com exigeix l'article 10 de la llei 4/2010 de 17 de març de consultes populars per via de referèndum. Oimés que cal tenir en compte que és la pròpia ciutadania, sense el suport de les institucions públiques, la que s'ha autoorganitzat de manera voluntària i altruista per celebrar aquestes consultes. De fet, la mobilització ciutadana que ha acompanyat tot el moviment de la consulta sobre la independència ha estat una de les mobilitzacions més importants que han tingut lloc a Catalunya en les darreres dècades.

2.- ÀMBIT COMPETENCIAL DE LA GENERALITAT PER SOTMETRE A CONSULTA POPULAR PER VIA DE REFERÈNDUM LA INDEPENDÈNCIA DE LA NACIÓ CATALANA.

A. Legalitats espanyola i catalana:

1. Catalunya ha estat reconeguda legalment en la legislació espanyola:

- Com a Nació al Preàmbul de l'Estatut 'Autonomia de Catalunya (EAC): *“El Parlament de Catalunya, recollint el sentiment i la voluntat de la ciutadania de Catalunya, ha definit Catalunya com a nació d'una manera àmpliament majoritària.”*

- Com a nacionalitat a l'EAC, al Preàmbul ("La Constitució espanyola, en l'article segon, reconeix la realitat nacional de Catalunya com a nacionalitat") i als articles 1 i concordants; com també ho va ser a l'Estatut de 1979.

- A la Constitució espanyola (CE) no hi ha una referència expressa, si bé *consensu omnium nemine discrepante* hom entén que Catalunya és una de les "*nacionalidades*" de l'article 2, i un dels "*pueblos*" del preàmbul.

2. Catalunya ha estat reconeguda legalment com a Nació de manera reiterada en la legislació catalana. Per totes, article 1 del Projecte d'Estatut aprovat al Parlament el 30 de setembre de 2005 ("Catalunya és una nació"), a què fa esment el preàmbul EAC susdit.

B. Legalitat internacional.

Reconeguda legalment Catalunya a la legislació espanyola com a Nació, com a nacionalitat, i com a poble, el Regne d'Espanya, membre de Nacions Unides i signatari dels seus Tractats, s'ha obligat al compliment de llurs continguts, segons estableixen els articles 10 i 96 de la seva Constitució.

Els poders públics de Catalunya s'hi obliguen als articles 4.1 i 15.1 EAC. Reconeixen, doncs, tant Espanya com Catalunya, el "principi del dret d'autodeterminació dels pobles" de l'article 1 de la Carta de Nacions Unides i disposicions concordants, entre les que destaquen els articles 1.1, 1.3 i 5.1 del Pacte Internacional de Drets Polítics i Civils i el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals, tots dos aprovats per l'Assemblea General de l'ONU el 16 de desembre de 1966, i les Resolucions de l'Assemblea General de Nacions Unides reconeixent aquest dret d'autodeterminació dels pobles, especialment la Resolució 545 (VI) de 5 de febrer de 1952, la Resolució 637 A(VII) de 16 de desembre de 1952, la Resolució 1514 (XV) sobre Declaració de Descolonització de 14 de desembre de 1960, la Resolució 2625 sobre Declaració sobre Principis de Dret Internacional referents a les Relacions d'Amistat i Cooperació entre Estats de 24 d'octubre de 1970, i la Resolució 49/148, 7 de febrer del 1995.

C. Resolucions del Parlament de Catalunya.

De manera reiterada el Parlament de Catalunya ha aprovat resolucions sobre el dret d'autodeterminació de Catalunya, exercint així competència en aquesta matèria, que ha assumit com a pròpia. Per totes, cal esmentar:

I.- Resolució 98/III sobre el dret d'autodeterminació de la Nació catalana, de 12 de desembre de 1989:

"El Parlament de Catalunya :

- Manifesta que l'acatament del marc institucional vigent, resultat del procés de transició política des de la dictadura a la democràcia, no significa la renúncia

del poble català al dret a l'autodeterminació, tal com estableixen els principis dels organismes internacionals i es dedueix del preàmbul de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 1979.

- Afirma, com a conseqüència, que en el moment que ho cregui oportú i a través de les actuacions previstes en el mateix ordenament constitucional, podria incrementar les cotes autogovern fins allà on cregui convenient i, en general, adequar la regulació dels drets nacionals a les circumstàncies de cada moment històric.”

II.- Resolució 679/V sobre l'orientació política general del Consell Executiu, d'1 d'octubre de 1998:

“ El Parlament de Catalunya, en el marc de la celebració del cinquantè aniversari de la Declaració universal dels drets humans, ratifica un cop més el dret del poble català a determinar lliurement el seu futur com a poble, en pau, democràcia i solidaritat.”

III.- Resolució 631/VIII sobre el dret a l'autodeterminació i sobre el reconeixement de les consultes populars sobre la independència, de 3 de març de 2010:

“El Parlament de Catalunya:

1. Ratifica la vigència de la Resolució 98/III, sobre el dret a l'autodeterminació de la nació catalana, adoptada el 12 de desembre del 1989, i de la Resolució 679/V, adoptada l'1 d'octubre del 1998, de ratificació de l'anterior.

2. Mostra el reconeixement a les consultes celebrades els dies 13 de desembre de 2009 i 28 de febrer de 2010 en més de dos-cents cinquanta municipis com a expressió de la voluntat de participació política de la ciutadania en la configuració del futur de Catalunya i en el refermament de la seva realitat nacional, i agraeix la implicació de les persones voluntàries en els municipis on s'han organitzat les consultes i a tothom que hi ha participat.

3. Encoratja la societat civil organitzada, els electes locals i els ciutadans a títol individual en els municipis que han de celebrar consultes els propers dies 25 d'abril i 20 de juny de 2010 a treballar conjuntament perquè tornin a comptar amb una participació important de la ciutadania.

*4. Es ratifica en la voluntat **d'emprar tots els instruments jurídics vigents i polítics necessaris per tal que el poble de Catalunya pugui exercir el dret a decidir.**”*

D.- La Constitució espanyola atribueix al Parlament de Catalunya competència per promoure reformes constitucionals i legals, als articles 87.2 i 166. En aquest sentit, segons el Tribunal Constitucional espanyol (STC 11 de setembre de 2008), no hi ha límits a la reforma constitucional, sempre que es faci de la manera legalment establerta, que són els articles desús esmentats:

“En estos términos resulta indudable que plantea una cuestión que afecta al orden constituido y también al fundamento mismo del orden constitucional. Una

afectación de esa naturaleza y con tal alcance es desde luego factible en nuestro Ordenamiento, toda vez que, en el marco de los procedimientos de reforma de la Constitución, según recordamos en la STC 48/2003, de 12 de marzo, FJ 7, “siempre y cuando no se defienda a través de una actividad que vulnere los principios democráticos o los derechos fundamentales”, no hay límites materiales a la revisión constitucional... El respeto a la Constitución impone que los proyectos de revisión del orden constituido, y especialmente de aquéllos que afectan al fundamento de la identidad del titular único de la soberanía, se sustancien abierta y directamente por la vía que la Constitución ha previsto para esos fines.”

Segons el Tribunal Constitucional espanyol hi cap establir la independència de Catalunya si es planteja com a reforma constitucional, i la Generalitat és competent per promoure-la aprovant al Parlament un projecte de reforma que així ho estableixi. És, doncs, competència de la Generalitat, i com a tal pot sotmetre's a referèndum que el Parlament impulsi les iniciatives jurídiques necessàries per fer efectiva la voluntat popular d'independència, perquè a diferència de la iniciativa legislativa popular, limitada a les matèries on la Generalitat tingui competència legislativa, el referèndum pot convocar-se sobre qualsevol qüestió que sigui competència de la Generalitat, i promoure la reforma constitucional ho és, encara que no en tingui competència per decidir-la. En aquest sentit, el Tribunal Suprem espanyol ha sentenciat que pot sotmetre's a referèndum una qüestió sobre la que l'administració convocant té competències d'aprovació inicial d'un projecte, encara que no en tingui competències decisòries exclusives sinó només d'eleva-lo a l'òrgan a qui correspon la decisió (STS 23 de setembre de 2008):

“En consecuencia con lo razonado, al no cuestionarse que el asunto objeto de la consulta menoscabe las facultades de decisión que corresponden a los órganos representativos del municipio ni las potestades urbanísticas atribuidas a la Administración de la Comunidad Autónoma, ni que resulte contrario al ordenamiento jurídico, procede estimar el recurso contencioso-administrativo interpuesto por la representación procesal del AYUNTAMIENTO DE ALMUÑÉCAR (GRANADA) y declarar la nulidad del Acuerdo del Consejo de Ministros de 1 de septiembre de 2006, que denegó la autorización para celebrar una consulta popular referida a la aprobación inicial del Plan General de Ordenación Urbanística del referido municipio, reconociendo la pretensión de convocatoria y celebración de la referida consulta popular local en los términos fundamentados.”

TERCER.- ALTRES REQUISITS LEGALS.

1.- L'objecte d'aquesta consulta popular per via de referèndum no va en contra de les facultats que la Constitució i l'Estatut reconeixen a les institucions de la Generalitat i als ens locals. (article 6.1 LCPR), ans les potencia i amplia.

2.- La present consulta popular per via de referèndum, com és notori, no afecta cap projecte de llei ni cap proposició de llei que s'estigui tramitant al Parlament. (art. 6.2 LCPR).

3.- El text de la pregunta, formulada de manera clara, succinta i inequívoca; l'elecció dels votants entre el sí i el no; i la memòria explicativa de les raons que fan convenient la consulta popular i l'àmbit competencial d'aquesta; consten al present document (art. 7 LCPR).

4.- La Comissió Promotora no ha retirat cap proposta de consulta popular, ni el Parlament ha rebutjat una proposta sobre la mateixa qüestió en la present legislatura, ni els darrers quatre anys s'ha celebrat ni rebutjat pels ciutadans cap altra consulta popular per via de referèndum sobre la mateixa qüestió (art. 9 LCPR).

5.- El caràcter de qüestió política d'especial transcendència per a la ciutadania en l'àmbit de les competències de la Generalitat de L'objecte de la present consulta popular per via de referèndum s'argumenta en la memòria justificativa (art. 10 LCPR).

6.- La present consulta popular per via de referèndum d'iniciativa popular no té per objecte qüestions sobre matèries tributàries o pressupostàries. (ART. 22 lcpr)

7.- Els requisits i documentació de la Comissió Promotora s'acompanyen en annexos (arts. 23 i 24 LCPR).

Nació Catalana, 24 de maig de 2010.

La Comissió Promotora.

Comunicacions a cpreferendumindependencia@gmail.com